

Kedves ifjú Író- és Költő-palánták,

s Veletek együtt

Tanáraitok, Szüleitek,

akik tehát alkottatok az idén is, illetve – így vagy úgy --, bábáskodtatok az előállított sokféle és nagyszámú szöveg felett...

Megint eltelt egy (zaklatott, sok aggodalommal, *talánnyal*, *magánnyal* és új felismerésekkel teli) esztendő, bezárult az ország, de Ti, kedves fiatal Íróink – nem szüntetek tevékenykedni, hisz több alkotás született most, mint valaha! Pedig tavaly sem tudtunk már személyesen találkozni, arccal egymáshoz fordulva beszélni meg írásaitok fő vonásait, témáitokat, az egyformaságokat és különbözőségeket.

A magam nevében annyit bizton' mondhatok, hogy nem tiszta a lelkiismeretem, mivel ennyi sok alkotást, kisebb és nagyobb, ilyen és olyan szöveget csaknem képtelennek érzek helyesen, igazságosan megítélni, sorba rendezni. De létezik-e teljes igazságosság, ill. létezik-e *biztos legjobb* ennyi szeretettel, lelkesültséggel, lendülettel megírt apró (vagy nagyobb) munka közt? -- vigasztalom s mentegetem magamat.

Sok témát felismertem tavalyról, hisz félig gyermeki, félig már ifjúi világokat, léhelyzeteitek hasonló tartalmak, ötletek sorát generálják. ámde a választott stílusregiszter, a hangnem, a kedély avagy épp a lezárás módja akkor is más lehet... Iskola, természet, család, nyári kirándulások, barátságok és első szerelmek töltik be a lapokat, de legalább ennyire a fantasztikum, a kaland, a villódzó izgalom, a fordultatos, álomszerű látások és látomások, mesék.

Ami azonban mindenképp különbözik, s a legszerencsésebb esetekben üdítően sikeres is: a szöveg-megmunkálás mikéntje; a törekvés az írói egyéniség, saját hang kibontására (mely nem erőltetetten harsány, ellenben finom gesztusokban hozza és őrzi a sajátot).

Igen, és ezt kell megtalálnotok. Nem feltétlenül a legextrémebb történetet, legborzongatóbb, hihetetlen kalandot, leg-egzotikusabb, álomszerűbb költői világot --, hanem azt a kifejezőmódot, nyelvi megformálást, kohéziót, egyben-tartó, de bátran váltó művészi erőt, mely költeményeiteket, prózaszövegeiteket elindítja a „nagy” irodalom széles, hol napsütötte, hol árnyékok szabdalta útján.

Sok örömet leltem írásaitokban, s legszívesebben egyenként ülnék le Mindötökkel egy beszélgetésre írásműveitekről...

Kívánom, a felvett tollat ne tegyétek le ezután sem, leljétek meg örömeiteket az alkotásban, a stílus, a mondandó tökéletesítésében.

És ne kövessetek senkit és semmit a magatok belső világán és a nyelv termékeny szigorán kívül!

Üdvözlettel, jókívánságokkal:

Dr. Cserjés Katalin

Hódmezővásárhely, 2021 tavaszutóján